

Dette må bero på en alvorlig misforståelse af samspillet mellem Finansministeriets cirkulære og EF-direktiverne. Finansministeriets cirkulære rummer i § 1 en generel udbudspligt – uanset om de pågældende opgaver er større eller mindre end tærskelværdierne i EF-direktiverne (og dermed omfattet af disse). EF-direktiverne vedrører kun procedurerne ved udbud, mens Finansministeriets udbudscirkulære i sin bevilningsregel rummer et generelt krav om udbud. Finansministeriets cirkulære rummer også et særskilt kapitel om udbudsprocedurer under tærskelværdierne. Men det er netop kun en begrænset del af cirkulæret, og det pågældende kapitel er adskilt fra det øvrige cirkulære med angivelse af, at der i dette kapitel er tale om særlige regler for fremgangsmåden, når udbudsforretningen ikke er omfattet af EF-regler.

Alle øvrige dele af cirkulæret gælder derfor generelt – herunder den almindelige bevillingsregel, der består i en pligt til udbud. De besvarelser, som ministeren har givet som svar på spørgsmål nr. S 2338 og S 2354, bør derfor revideres i lyset af dette, og ministeren bør indse, at alle rådgivningsopgaver m.m. skal udbydes i fuld konkurrence i henhold til udbudscirkulæret.

Svar (8/7 96)

Ministeren for udviklingsbistand (Poul Nielson):

Som det allerede fremgik af svarene på spørgsmål nr. S 2169 og spørgsmål nr. S 2338, er konsulent- og rådgivningsopgaver m.v. i forbindelse med dansk udviklingsbistand omfattet af § 1 i Finansministeriets udbudscirkulære. Danidas praksis er i overensstemmelse hermed.

Spm. nr. S 2757

Til trafikministeren (28/6 96) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvorfor eksterne leverandører i en længere årrække kun har tegnet sig for en mindre del af DSB's samlede anlægsudgifter?«

Begrundelse

Det fremgår af finansministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 2491, at DSB's udgifter til vederlag for eksterne opgavevaretagelse på anlægsområdet i årene 1992, 1993, 1994 og 1995 kun udgør henholdsvis 22,7, 15,4, 28,4 og 19,4 pct. af DSB's samlede anlægsudgifter de pågældende år. I Finansministeriets og Indenrigsministeriets publikation »Erfaringer med udbud og udlicitering« fra august 1995 står der, at udliciteringsniveauet på anlægsområdet i alle andre ministerier end Trafikministeriet er tæt ved de 100 pct. DSB adskiller sig således markant fra de øvrige statsinstitutioner, når spørgsmålet gælder udlicitering af anlægsopgaver.

Svar (9/7 96)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

De eksterne leverandører bidrager til anlægsaktiviteten i DSB dels gennem egentlig opgavevaretagelse, dels gennem leverancer af varer, som efter levering installeres/indbygges af DSB eller af eksterne opgaveløsere.

IS 2491 blev der spurgt om andelen af eksterne leverandørers opgavevaretagelse målt som andel af anlægsudgifterne. Det blev i besvarelsen oplyst, at ca. 22 pct. af DSB's samlede anlægsudgifter anvendes hertil. Andelen er et gennemsnit for årene 1992-1995.

Andelen af anlægsudgifter, som medgår til varekøb hos eksterne leverandører, andrager ca. 55 pct. af de samlede anlægsudgifter. Denne andel er baseret på en vurdering af regnskabstal for 1994.

Eksterne leverandørers opgavevaretagelse og vareleverancer tegner sig samlet for hovedparten – ca. 3/4 – af DSB's samlede anlægsudgifter. (Der er her ligesom ved besvarelsen af S 2491 set bort fra indkøb af materiel. Inddrages denne post, bliver eksterne leverandørers andel langt større).

En række anlægsopgaver er så stærkt jernbanespecifikke, at ekspertise og/eller udstyr kun i stærkt begrænset omfang har været tilgængelig uden for DSB. Det gælder f.eks. indgreb i eksisterende sikringsanlæg og større sporanlæg.

Hertil kommer, at de fleste anlægsopgaver foregår i eller tæt ved spor i drift. De skal gennemføres så rationelt og sikkert som muligt, men med stærk hensyntagen til togtrafikkens afvikling og sikkerhed. En vis DSB-deltagelse i